

Köy Enstitüleri

ISSN: 1304-0227

Üç Ayda Bir Yayınlanır.

Sayı 65 / Ocak-Şubat-Mart 2020

Yönetimden

Köy enstitülerinin kuruluşunun 80. yılındayız.

17 Nisan 1940'ta, yüzyıllardır ihmal edilmiş geniş kitlelerin yaşadığı köyleri içinden canlandırmak ve uyandırmak için hazırlanan bu eğitim tasarımı, yüzde yüz bize özgü ve bizim gereksinimlerimizden ortaya çıkmış okullardır.

Saffet Arıkan'ın milli eğitim bakanlığı döneminde temelleri atılan enstitüler, Hasan Âli Yücel döneminde 17 Nisan 1940'ta 3803 Sayılı kanunla resmen açıldı...

Köy enstitülerinin kurucusu, kuramcısı ve uygulayıcısı İsmail Hakkı Tonguç'tur, şube müdürleri, okul müdürleri ve öğretmenler de bu özgün kurumların başarılı olması için canla başla çalışmışlar ve yoksul köylü çocuklarının okuyup aydınlanmalarını için ömürlerini tüketmişlerdir...

Başta Tonguç olmak üzere, köy enstitülerini kuran idealist kuşak Mustafa Kemal Atatürk'ü çok iyi anlamış, onun özgürleştirici, aydınlanmacı ve devrimci eğitim ilkesini benimsemiş ve bu yolda hiç durmadan çalışmıştır...

Köy enstitülerine alınan öğrenciler, "enstitüde iş içinde, iş aracılığıyla, iş için eğitim" ilkesiyle eğitilmiş, üretken insan olarak köylere dağılmıştır. Cumhuriyet aydınlanmasının ve devrimlerinin günümüze kadar gelebilmesi köy enstitülü öğretmenlerin sayesinde. Köy enstitülü öğretmenler olmasa devrim karşıtları daha kolay ilerler ve ilkel düşünce ve hurafeleri topluma daha çok önceden dayatırlardı.

Bize tarihin öğrettiği en büyük gerçek; çağa ayak uyduramayan milletleri; çağ tasfiye etmektedir. Bilim ve sanatın, teknolojinin olmadığı yerlerde demokrasinin oluşması, uygulanması olanaklı değildir.

Özellikle eğitim alanında, hurafelere dayanan, çağdışı bir eğitim hiçbir zaman uygulanabilir değildir. Okullar bilimsel eğitimin dışına çıktıkları zaman toplumda oluşacak, laf ebesi politikacılar belki daha kolay oy alacaklardır, ama o ülke ilerleme yolunda hiçbir zaman başarılı olamayacaktır. Çağ dışında kalacaktır.

Burada bir kez daha belirtmekte yarar görüyoruz. Biz Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı olarak; her zaman; laik, parasız, bilimsel, karma ve de-

mokratik eğitimden yanayız. Tıpkı köy enstitülerinde uygulanan eğitim gibi...

Ülkemizin ve geri kalmış ulusların iş eğitimiyle kurtulacağına inanıyoruz. Emperyalizme karşı; demokratik yöntemleri benimseyen, bilinçli ve aydın insanların en etkili biçimde karşı duracaklarına inanıyoruz.

80. yılını kutladığımız bugünlerde köy enstitülerinde uygulanan eğitimin, bir kez daha bilimsel heyetler tarafından gözden geçirilmesinde yarar olduğunu görüyoruz. Bu tür çalışmalara üyelerimizle, belge ve kitaplarımızla her zaman destek vereceğimizi de buradan ilan ediyoruz.

Bugün yurt içi ve yurt dışından birçok eğitimci, kitap kaynak, belge istemekte ve bu istekleri vakfımızca yerine getirilmektedir.

Bu tür bilimsel çalışmaların eğitim sistemimize büyük yararlı olacak, bilimsel çalışmalarla köy enstitüleri uluslararası düzeyde daha büyük dikkat çekecektir.

Son zamanlarda köy enstitüleri kamuoyunun gündemine geldikçe bir yerlerden de az da olsa karşıt düşünceler ortaya konulmaktadır. Bu düşünceler eleştiri boyutunda kalırsa, dikkatle yanıtlamaya ve elimizde yer alan bilgi ve belgeleri göndermeye çalışıyoruz. Ama bu daha çok köy enstitülerine kaba bir saldırıya dönüşüyorsa, bunlara da gerektiği zaman ve gerektiği biçimde yanıtlar veriyoruz...

Şunu belirtmeliyiz ki, aradan 80 yıl geçmesine karşın ve olağanüstü karalama kampanyalarına karşın, köy enstitülerine karşı yurt içinde ve yurt dışında ilgi giderek büyümektedir.

Bugün eğitimle ilgilenen her kesimden, köy enstitüler konusunda duyarlılıklarını görüyoruz ve vakıf olarak bundan sevinç duymaktayız...

Köy enstitülerinin kuruluşunun 80. yılını içtenlikle kutluyor, köy eğitim sistemine ve köy enstitülerine emeği geçmiş ve sonsuzluğa uğurladığımız bütün değerleri saygıyla anıyoruz. Enstitülerden mezun olup Anadolu aydınlanmasına kendini adayan köy enstitülü öğretmenlerimizi de saygıyla selamlıyoruz...

Gelecek sayıda görüşmek dileğiyle...

kevakfi@gmail.com

Köy Enstitülerine Yaklaşım

EĞİTİM ÜSTÜNE

Sebahattin EYÜBOĞLU

Eğitim geleneklerimizi değiştirmek yasalarımızı değiştirmekten çok daha zordur. Neden dersiniz, insanı doğar doğmaz saran eğitim çemberleri en kanlı devrimlerin bile kolay kolay sarsamayacağı kadar temelli, aklın kucaklayıp dizginleyemeyeceği kadar karmaşık, en sıkıyönetimlerin eline avucuna sığmayacak kadar sinsi ve kaypaktır. Dinsel inançlar gibi eğitim gelenekleri de devrimlerden, yıkımlardan arda kalır, varlıklarının sebebi ortadan kalktıktan sonra bile, kuşaktan kuşağa sürer giderler. Ne ileri aydınlar bilirim: Bütün kör inançlardan sıyrılmış, bilim aydınlıklarına yönelmiş, devrimleri yiğitçe desteklemiş, eski kökten değişmesi gerektiğine inanmışlardır; böyle iken kendi çocuklarının eğitiminde, çemberleri kırmak şöyle dursun, kendi ana babalarından daha titiz, daha insafsız bir tutumculuğa düşerler. Yalanın, dayağın ve baskının eski düzeni besleyen, eski kafaları yetiştiren eğitim yolları olduğunu bildikleri, başkalarına öğrettikleri halde, kendileri dayak da atar, yalan da söyler, baskı da yaparlar çocuklarına Üniversitelerde okumuş nice analar çocuklarını şımartmakta kara cahillere taş çıkarırlar. Hak edilmiş ayrıcalıkların insanlık için bir mutsuzluk kaynağı, kısır bir bencillik yatağı olduğunu bilen nice hak severler kendi çocuklarına bütün ayrıcalıkları yakıştırır, bütün kolaylıkları araştırır, bütün süsleri takıştırırlar.

Bizim eski düzenimiz “gemisini kurtaran kaptan”, “her koyun kendi bacağından asılır” ve benzeri atasözlerinin de belirttiği gibi, dayanışmasız, kaderin ve padişahın karşısında insanları tek tek bırakan bir düzendi. Henüz pek değişmiş sayamayacağımız, ama değişme yolunu tutmuş olan bu düzenin gerektirdiği eğitim bencillikten yanaydı ister istemez. Çocukların eğitimi, kara günler için gizli çıkınlarda altın biriktirmelere

benziyordu. Camide herkes başkalarının derdine ortak görünüp evde kendi çocuğuna: “Sen kendi çıkarına bak oğlum, ötesi nene lâzım” diyordu. Bunu açıkça söylemese bile kimseye güvenmeyi, etliye sütlüye karışmamayı, görüldüğü gibi olmayıp olmadığı gibi görünmeyi, başkasının ezilmesi pahasına da olsa, devletliler katına yükselme fırsatını kaçırmamayı, akıllı olmaktan çok kurnaz olmayı öğretiyordu ona. Akıllı, bilgili olmanın insana bir şey kazandırmadığı, üstelik başına bela getirdiği yerlerde ve çağlarda akla ve bilgiye dayanan bir eğitimi hangi ana babadan isteyebilirsiniz? O ana baba ki çocuklarının budala bir zengin olmasını, yoksul bir peygamber olmasından daha hoş görürler; “keşki yaşasınlar da isterlerse bize bile yararları olmasın” derler. Ama kimseye yararı olmadan yaşamak insanca yaşamak değilmiş, çıkarıcılığa dayanan bir eğitim insanı kurtlara, tilkilere benzetirmiş, kulak asmazlar öylesi düşüncelere. Çocuklarının bilgi edinmesini, bilginin sağlandığı çıkar ölçüsünde isterler: Hemen karın doyurmayan bilgiler, insanı ne kadar yüceltirse yüceltsin, dünyayı ne kadar aydınlatırsa aydınlatsın, boştur onlar için. Çıkar sağlamayan düşünceleri, tehlikeli böceklermiş gibi, sabah akşam ayıklarlar çocuklarının kafalarından. Para kazandırmayan bilgiye, akılları yatsa bile, kuşkuyla bakarlar.

Bir masal ne güzel anlatır bu gerçeği. Fakir bir köylü eşeğini önüne katmış yürüyormuş bozkırda. Eşeğin sırtındaki koca heğibe bir garip biçimde yüklüymüş: Bir yanı buğday doluymuş, bir yanı taş. Yolda aksakallı, derviş kılıklı bir adama rastlamış köylü. Birlikte hoş beş edip yürürken bu adam köylüye: Eşeğin bir yanına ne diye taş yükledin? Diye sormuş bu adam. Buğday bir yana tartmasın diye, demiş köylü. Adam taşları attırmış; buğdayın yarısını heybenin öbür gözü-

ne boşalttırmış. Yük böylelikle azalınca köylüyü de eşeğe bindirmiş. Köylünün aklı yatmış bu işe, dualar etmiş adama, ardından sormuş: Sende bu akıl varken ne diye yaya gezersin dağda bayırda? Malın mülkün, atın, deven yok mu senin? Yok, demiş adam. Şehirde beyler yanında niye iş tutmazsın? Diye sormuş köylü. Beni, işe yaramaz diye, şehirden kovdular demiş adam, Bunun üzerine köylü eşekten inmiş, buğdayı yine heğbenin bir gözüne doldurup öbür yana taş yüklemiş eskisi gibi ve eşeğine deh diyip uzaklaşmış adamdan.

Çıkarıcı eğitim, aklı böylesine yaya bırakır ve gelenek yürür gider yoluna. Siz ne dersiniz bilmem, benim görgüme göre bu eğitim bizim şehirlerimizde köylerimizden daha fazla kök salmıştır. Küçük ve yoksul topluluklar, hele dağ köylerinde, yaşayabilmek için dayanışmak zorunda oldukları için çocuklarını daha az bencil yetiştiriyorlar. İş ve kader birliği oralarda, bilinçli olmasa bile, daha sosyal bir ortam aratıyor. Okuryazarlığın girmediği köylerde eğitimin ister istemez okuryazar şehir çevrelerinden daha geri olduğu sanılmamalıdır. Birçok köylerimizde kadın erkek ilişkileri yardımlaşmalar, ortak eğlenciler, nice çarşafli peçeli kasabalarımızda gâvurluk sayılacak kadar uygarcadır. Kızılbaşlık diye kötülenen eski Anadolu gelenekleri arasında laik eğitim örnekleri vardır. Genel olarak şehirlerde yobazlık köylerden daha ağır basmıyor mu? Geri kafalılığın en karanlık örneklerine İstanbullarda rastlamıyor muyuz?

Köy Enstitülerindeki ileri eğitim ve öğretim sistemine karşı tepkinin kentten, hem de başkentten geldiği ve ağaların, imamların daha çok çıkar bakımından gösterdikleri tepkiyi beslediği unutulmamalı. Eski kafanın en köklü ve duyguların eğitimi bakımından en Doğulu alışkanlığı olan alaturkayı sürdürmekte, Osmanlı sa-

rayının götüremediği yerlere götürmekte, devlet radyosundan taksilere kadar yeniçağın güzelim makinelerini müziklerin en bayağısına, en uyuşturucusuna âlet etmekte direten güç köylerde değil, şehirlerdedir. Başlı başına bir eğitim kurumu sayılan ve belki de ruhları, Eflâtunun dediği gibi, her şeyden daha iyi yoğuran müziğin memleketimizde, hele son yıllarda Zeki Mürenlerle düştüğü durum gerçekten yürekler acısıdır. Bu bayağılık okulu Yeni Türkiye'nin milli eğitimini tanrının günü en ıssız köşelerde bile can evinden vurmaktadır. İşin en kötü yanı da şudur ki, en ileri teknikten yararlanan bu geri müzik, Batı müziğine kökten yakınlıkları olan Anadolu halk müziğini bozum bozum bozmakta, türküler şarkıya, uzun havaları gazele, oyun havalarını göbek havalarına çevirmektedir.

Ne demek istiyorum bütün bunlarla? Benim inancıma göre Türkiye'de eğitim sorunu devletin baş sorunu olmadıkça çözümlenemez, o çözümlenmedikçe de hiçbir plân gerçekleşemez. Halkımızın tümünü okula kavuşturmakla da bir çeşit medreseye çevirdiğimiz, dört duvar arasına kapayıp karatahtaya kara cübbeye bağladığımız okul, eski eğitim çemberlerini kırıp topraklarımızın özlediği yapıcı, dünyaya açık, ileriye çevrik ve gerçekten layık insanı yetiştiremez, yetiştirse de zor barındırır.

Kimi dostlarımıza göre eğitim kalkınmanın ardından tıptış tıptış gelir, kalkınma plânla, plân da ancak baskıyla, yani eskilerin cennetten çıkma dayaağıyla gerçekleşir. Baskının hangi ellere geçeceği ve bu elleri yurdumuzda hangi güçlerin tutacağı, tutmayacağı bir yana, zorbalıktan hayır ummak eski kafaya dönmek, bilim yolundan ayrılmak, geç meyve veriyor diye ağacını kesip sopa yapmaktır. Dayak sömürge düzenlerin eğitim aracıydı, demokrasi ise dayaağı kaldırmak isteyen düzen diye tanımlanabilir.

ABDULLAH ÖZKUCUR ÖĞRETMENİMİZ YÜZ YAŞINDA

Erdal ATICI

Hasanoğlu Yüksek Köy Enstitüsü mezunu öğretmenimiz Abdullah Özkucur yüz yaşında. O, kökleri Kuvayı Milliye'ye dayanan yüce bir çınar, bilge bir öğretmen...

Vatan için hiç gözünü kırpmadan ölen, ya da savaştan savaşa yaralı bulutlar gibi savrulmuş durmuş köylülerden birinin çocuğu... Babası; Yemen çöllerinde savaşmış, sonra da esir düşmüş, unutulmuş bir asker. Kaç yıl sonra köyüne dönmüş kimbilir?

Özkucur, çocukluk yıllarında, büyük paylaşım savaşının ülkede nasıl bir yıkım yarattığını bizzat yaşayarak görmüş... Aç kalmış, çile çekmiş.

Enstitüler olmasa; Hasan Âli Yücel'in dediği gibi; dağ başında açan çiçekler gibi kendi kendine solup gidecek...

Atatürk'ün yol göstericiliğinde, İsmet Paşa'nın, Saffet Arıkan'ın, Hasan Âli Yücel'in Tonguç'un el birliğiyle kurdukları enstitüye, kırk yamalı elbise ve bileğine bağlanmış kırk iple gelmiş. İplerin her biri sıtma hastalığına karşı imam tarafından okunup üflenmiş... Ama hastalık hiç geçmemiş, yüzünde sararmış bir künye gibi hep asılı kalmış... Sıtmadan ancak enstitüye gelince kurtulabilmiş; o da bileğine bağlanmış okunmuş iplerden dolayı değil, enstitüde uygulanan iyi sağaltım sonucunda olmuş.

Eskişehir / Çifteler Köy Enstitüsünü 1942'de, Hasanoğlu Yüksek Köy Enstitüsünü 1945'te bitirmiş. Sonra, Ceyhun Atuf Kansu'nun dizelerindeki gibi "Çile çektim, yalnız kaldım ama yaşadım, / bilir bunu bahçeler, kayalar, köyler bilir" diye diye yurdun çiçeklenmesi için çalışmış bir iş kahramanı öğretmen...

Her biri bilimsel kaynak olan; "Öğretmen Olacağım", "Köy Enstitüleri Destanı" ve "Hasanoğlu Yüksek Köy Enstitüsü" adlı üç kitap yazarak, Tonguç Baba'ya borcunu ödemeye ça-

lışmış... Şimdilerde Köy Enstitülerinin Felsefesi üzerine çalışıyor.

Sağ olsun vakfımızı hiç yalnız bırakmaz. Bilim sanat, edebiyat, tarih, siyaset üzerine uzun uzun konuşuruz... Daha önemlisi; ben yüz yaşındaki ulu çınarımızın gözlerindeki yaşama bağlılıktan, umuttan ve iyimserlikten büyük dersler çıkartırım. Okuma bilincinin, insan belleğini nasıl taze tuttuğunu bizzat onda görür, duyumsarım... Abdullah Özkucur öğretmenimiz canlı tarihtir... Atatürk'ün öldüğü günü, dün gibi hatırlar sözgelimi... Hatırladıkça da duygulanır. Sözcükler boğazına düğümlenir. Gözyaşlarını tutamaz...

Kimi zaman vakfa gelen üniversiteli öğrencilere İsmail Hakkı Tonguç'u anlatır... Tonguç'la konuşmalarını, mektuplaşmalarını... Yüksek kısımda okurken üç günlük Kayseri gezilerini, Çifteler Köy Enstitüsünde ve Hasanoğlu Yüksek Köy Enstitüsünde müdürü olan Rauf İnan'ı anlatır. Rauf İnan'ın karanlığı aydınlığa çevirmelerini sağlayan ateşli konuşmalarını... Kışın ortasında beton gibi buz tabakalarını nasıl kırıp elektrik tribünlerini çalıştırdıklarını...

Çifteler Köy Enstitüsünde ve Hasanoğlu Yüksek Köy Enstitüsünde Aşık Veysel'in öğrencisi oluşunu, Veysel'in "Toprak" şiirini nasıl yazdığını, "Sazım Sen Kal Dünyada" türküsünün nasıl ortaya çıktığını anlatır. Sabahattin ve Mualla Eyüboğlu'nu... Vedat Günyol'u... Ruhi Su'yu... Enstitüde arkadaşı olan Talip Apaydın'ı, Mustafa Aydoğan'ı, Ali Yılmaz'ı, okullarına bir akşamüstü gelen Sabahattin Ali'yi anlatır...

Çoğumuzun karamsarlık ve umutsuzluk saçtığı bu dünyada, Abdullah Özkucur öğretmenimiz bir tunç heykel gibi dik ve vakur duruşuyla bize hep yol gösterir...

Ona olan borcumuzun küçük bir bölümünü ödeyebilmek için, 7 Mart 2020 tarihinde ona;

100. doğum günü ve güzel bir imza – söyleşi etkinliği yaptık. Değerli sanatçı Pınar Ayhan, Âşık Veysel türküleriyle, Cumhuriyet Gazetemizin yazarı Öner Yağcı, Zarife Sakarya, Zeliha Kanallı ve Erdal Atıcı konuşmalarıyla bu söyleşiye katkıda bulundu. Büyük ilgiyle izlenen programa; yurt içi ve yurt dışından Özkucur öğretmenimizin birçok seveni, arkadaşı, dostu ve öğrencisi katıldı. Katılanlar, Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Yayınlarından yeni çıkan “Abdullah Özkucur’a 100 Yaş Armağanı” adlı kitabını kendisine imzalattılar.

Bir başka ülkede yaşasaydı, görülebilecek bir tepeye Abdullah Özkucur’un heykeli dikilirdi. Ya da ismi; şehrin en işlek caddelerine verilirdi. Gelin görün ki, burası Türkiye...

Yüz yaşına giren Abdullah Özkucur öğretmenimizi bir kez daha yürekten kutluyor, sağlıklı ve güzel nice günler diliyoruz...

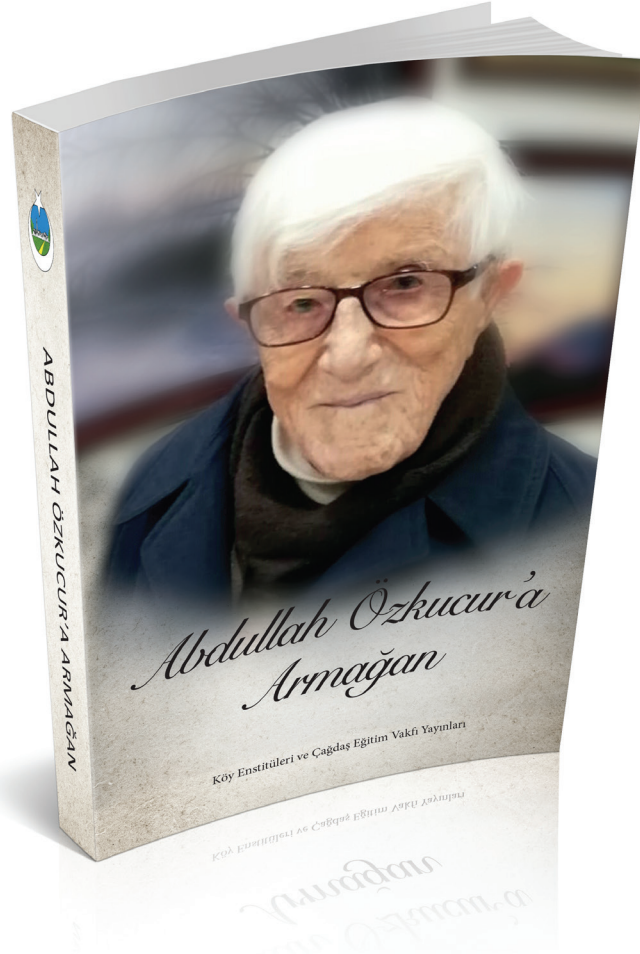
“ABDULLAH ÖZKUCUR'A 100. YAŞ ARMAĞANI”
İmza – Söyleşi, doğum günü

YÖNETEN
Erdal Atıcı
Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı

KONUŞMACILAR
Öner Yağcı / Yazar
Zeliha Kanallı / Özkucur'a Armağan kitabını yayına hazırlayan
Zarife Sakarya / Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Bşk. Yrd

MÜZİK DİNLETİSİ
Evren Kalaycıoğlu ve Pınar Ayhan

TARİH : 7 Mart 2020, Cumartesi **SAAT** : 14.00
YER : Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı
Mithatpaşa Cad. 62 / 21 Yenişehir - ANKARA

8 Ocak 2020, Vakıf başkanımız Erdal Atıcı, AFSAD'da (Ankara Fotoğraf Sanatçıları Derneği) köy enstitüleri üzerine bir konferans verdi.

AFSAD köy enstitüleri konferansı

Uğur Mumcu'yu anma etkinliği düzenledik. Konuşmacılar: Mustafa Demir, Zarife Sakarya

Uğur Mumcu'yu anma etkinliğimiz

Uğur Mumcu'yu saygıyla andık.

21 Şubat 2020 Av. Şekibe Çelenk'i kaybettik.

Gönüldaşımız Av. Şekibe Çelenk'in cenazesine katıldık.

Ulusal Eğitim Derneğinde Hasan Ali Yücel anıldı. Etkinliğin yöneticisi Ayhan Sarıhan; konuşmacıları: Doç. Dr. Ayhan Ural, Murat Kaymak ve Erdal Atıcı idi...

Ulusal Eğitim Derneği Başkanı Fevziye Özberk ve Prof. Dr. Mustafa Gürkan, konuşmacılar: Doç. Dr. Ayhan Ural, Murat Kaymak, Erdal Atıcı

Doç. Dr. Ayhan Ural, Ayhan Sarıhan, Erdal Atıcı ve Murat Kaymak

Vakıf yöneticilerimiz, Erdal Atıcı ve Tane Gural Özek, Ankara Büyükşehir Belediyesi Zabıta Daire Başkanı Mustafa Koç'u ziyaret ettiler.

26 Şubat 2020'de Hasan Ali Yücel'i vakfımızda bir söyleşi ile andık. Konuşmacılar: Doç. Dr. Ayhan Ural, Erdal Atıcı ve Murat Kaymak'tı.

A. Özkucur 100. Yaş etkinliği konuşmacıları: Öner Yağcı, Zeliha Kanalı, Erdal Atıcı, Zarife Sakarya

Sanatçı dostumuz Pınar Ayhan A. Özkucur etkinliğine türkülerıyla destek verdi.

Abdullah Özkucur öğretmenimiz ve Prof. Dr. Mustafa Altıntaş etkinlik sırasında

A. Özkucur öğretmenimize 100. Yaş anmalığı sunduk...

Erdal Atıcı, A. Özkucur, Zeliha Kanalı

A. Özkucur 100. Yaş etkinliğimiz

A. Özkucur 100. Yaş etkinliğimiz

A. Özkucur 100. Yaş etkinliğimiz

11 Mart 2020 tarihinde Vakıf Başkanımız Erdal Atıcı, ÇYDD Ankara Şubesi başkanlığına seçilen Fűrüzan Bilir ve yönetim kurulundan Sinan Kavak'ı ziyaret etti.

9 Mart 2020 tarihinde vakıf başkanımız Erdal Atıcı, Onur üyemiz Ekrem Kabay'ı yatmakta olduğu Memorial Hastanesinde ziyaret etti

Vakfımızdan Haberler

1. 8 Ocak 2020, Vakıf başkanımız Erdal Atıcı, AFSAD'da (Ankara Fotoğraf Sanatçıları Derneği) köy enstitüleri üzerine bir konferans verdi.
2. 18 Ocak 2020 Dr. Niyazi Altunya başkanlığında "Nasıl Bir Eğitim İstiyoruz" konulu çalıştayda öğretmen yetiştirme konusunda görüş ve düşüncelerimizi sunarak katkı sağladık.
3. 20 Ocak 2020'de TEMA Vakfı kurucusu Harettin Karaca'yı yıldızlara uğurladık.
4. 23 Ocak 2021 tarihinde Eğit Der'le birlikte Uğur Mumcu'yu anma etkinliği düzenledik. 2019 yılında Eğitim konulu söyleşinin Konuşmacılar: Mustafa Demir, Zarife Sakarya
5. 10 Şubat 2021 tarihinde kurucu üyelerimizden Nadir Gezer'i kaybettik. Gezer öğretmenimiz anılarıyla yaşayacak. Katkılarını hiç unutmayacağız...
6. 18 Şubat 2020, Vakıf yöneticilerimiz Erdal Atıcı ve Tane Gural Özek, Ankara Büyükşehir Belediyesi Zabıta Daire Başkanı Mustafa Koç'a kutlama ziyaretinde bulundular.
7. 21 Şubat 2020'de Vakfımızın gönül dostu, Avukat Şekibe Çelenk'i kaybettik. 22 Şubat'ta yapılan cenaze törenine Vakıf başkanımız katıldı.
8. 22 Şubat 2020'de Hasan Ali Yücel'i vakfımızda bir söyleşi ile andık. Konuşmacılar: Doç. Dr. Ayhan Ural, Erdal Atıcı ve Murat Kaymak'tı.
9. 25 Şubat 2020 tarihinde yayıncı - yazar Muzaffer İlhan Erdost'u kaybettik.
10. 29 Şubat 2020'de Ulusal Eğitim Derneği'nde Hasan Ali Yücel anıldı. Etkinliğin konuşmacıları: Doç. Dr. Ayhan Ural, Murat Kaymak ve Erdal Atıcı idi...
11. 7 Mart 2020'de Hasanoğlu Yüksek Köy Enstitüsü mezunu Abdullah Özkucur'un 100. Yaşını bir etkinlikte kutladık. Etkinlikte, konuşmacılar: Öner Yağcı, Zeliha Kanalcı, Erdal Atıcı, Zarife Sakarya idi. Sanatçı Pınar Ayhan etkinliğe türküleriyle destek verdi. Kalabalık bir izleyici kitlesi tarafından etkinlik ilgiyle izlendi.
12. Abdullah Özkucur öğretmenimize bir de 100. Yaş armağan kitap hazırladık... Özkucur öğretmenimiz etkinliğe katılanlara kitaplarını imzaladı...
13. 9 Mart 2020 tarihinde vakıf başkanımız Erdal Atıcı, Onur üyemiz Ekrem Kabay'ı yatmakta olduğu Ankara Memorial hastanesinde ziyaret etti. Üyelerimiz adına geçmiş olsun dileklerini kendisine ilettiler.
14. 10 Mart 2020 tarihinde Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğretim üyelerinden Prof. Dr. Murat Gürkan ve Doç. Dr. Ayhan Ural ile birlikte eğitim üzerine söyleşi yapıldı.
15. 11 Mart 2020 tarihinde Vakıf başkanımız Erdal Atıcı, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Ankara Şubasının yeni başkanı Füzün Bilir ve yöneticilerini ziyaret etti ve Başarılar diledi.
16. 16 Mart 2020 tarihinde Onur Üyemiz, Burdur Senatörü Ekrem Kabay öğretmenimizi yitirdik. Vakfımıza maddi ve manevi olarak her zaman destekledi. Kendisinden çok şey öğrendik. Unutmayacağız...

Arifiye Köy Enstitüsü 1952 mezunlarından,
Vakfımızın kurucu üyesi,
aydınlanma savaşçısı,
öğretmen yazar;

NADİR GEZER'i

10 Şubat 2020 tarihinde kaybettik.

Ailesinin, Köy Enstitülülerin,
yurtsever aydınlarımızın başı sağ olsun,
ışıklar içinde yatsın.

KÖY ENSTİTÜLERİ VE ÇAĞDAŞ EĞİTİM VAKFI
<http://koyenstitulerivakfi.org.tr>

**DENİZLERİN ŞEKİBE ABLASI
ARAMIZDAN AYRILDI. ÜZGÜNÜM,
BU DÜNYA BİRAZ DAHA
ISSIZLAŞTI...**

Av. Şekibe Çelenk...

Denizlerin ve gençlerin her dönem Şekibe

Ablası... Şekibe Ablamız...

Bir anıt hukuk adamı, en kötü
dönemlerde bile, hak hukuk mücadelesi
yapan, sıkıyönetim yargıçlarının bile
saygı duyduğu Av. Halit Çelenk'in eşi,
yol arkadaşı... Onlar, hiçbir güçten
korkmadılar ve hep güzel insanları
savundular...

Bizim tanımaktan onur duyduğumuz
insanlar... Yıldızlar yoldaşı olsun...

Saygıyla...

(22 Şubat 2020)

**EKREM KABAY ÖĞRETMENİMİZ
ARAMIZDAN AYRILDI...**

Gönen Köy Enstitüsü mezunu, öğretmen,
müfettiş, 1973 - 1979 CHP Burdur Senatörü,
Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı
olarak Eğitim Emek Ödülü sunduğumuz,
öğretmenimiz, ağabeyimiz, yol göstericimiz
Ekrem Kabay'ı 16 Mart 2020 tarihinde
kaybettik...

Cenazesi 17 Mart 2020 tarihinde, Saat:
09.30'da Ankara Memorial Hastanesinden
alınıp, Burdur'da toprağa verilecektir.
Ailesinin, Köy Enstitülülerin, dostlarımızın ve
gönüldeşlarımızın başı sağ olsun.
Işıklar içinde huzurla uyusun...

**KÖY ENSTİTÜLERİ VE ÇAĞDAŞ
EĞİTİM VAKFI YÖNETİM KURULU**

EKREM KABAY ÖĞRETMENİMİZ DE YILDIZLARA TAŞINDI...

Öğretmen okullarının açılışının 172. Yılında hem de...

Bugünü özel seçmiş gibi...

1931 yılında Burdur / Yeşilova / Gençali köyünde başladı dikenlerle dolu hayatına...

Yalınayak başı kabak gezdi ilkokul yaşına kadar... Yoksullar yoksulu Koca Veli'nin oğluydu.

Köyde diğer yoksulların kaderini paylaşacakken, öğretmeni ona GÖNEN'DE KÖY ENSTİTÜSÜ açıldığını oraya
gitmesini, kendisi kurtarmasını söyledi...

Yoksullar yoksulu Koca Veliyle birlikte iki günlük bir yolculuktan sonra kaydını yaptırdı.

Tam 2. Dünya Savaşı yıllarıydı. Yoksul Cumhuriyet ayağına ayakkabı, üstüne boz elbise giydirdi...

Karnını doyurdu. Beynini tutsaklıktan ve hurafelerden arındırdı...

Okudukça aydınlandı. Aydınlandıkça okudu...

Her geçen gün bu dünyayı daha iyi anlıyordu. Bir şeyi daha iyi biliyordu ki, kendi aydınlanması yetmeyecekti. Esası
şuydu: Halkı da aydınlatmak...

İşte Ekrem Kabay'ın hayatı bu mücadeleyle geçti...

Önce öğretmen oldu. Sonra Pedagoji okuyup müfettiş oldu...

Köy Enstitülerinde aldığı ışıklı eğitimle örgütlü mücadeleyle TÖS ve TÖBDER de görev aldı...

Daha sonra 1973 - 1979 yılları arasında Burdur Senatörlüğü yaptı...

Düşünebiliyor musunuz?

Gençali'de yoksul Koca Velinin oğlu Burdur Senatör'üydü. İşte Cumhuriyet devrimi buydu. Atatürk böylesine büyük
bir devrimi gerçekleştirmişti...

Ekrem Amca bir koca ömür içinden çıktığı halkın öz çocuğu olarak kaldı ve gücü yettiğinde onlara hizmet etti...

Bir Köy Enstitülü olarak bize ağabeylik ve önderlik etti...

Bugün yıldızlara taşınyorsun... Artık yeni yurdun orası. Güle güle Ekrem Amca...

Hasan Âli Yücel'e, İsmail Hakkı Tonguç'a selam söyle...

Bizler, sen de gidince biraz daha eksildik... Biraz daha eksilerek yürüyeceğiz izinizden...

Işıklar Yoldaşın Olsun...

Erdal Atıcı

16 Mart 2020

Şiir Köşesi

MEHMET BAŞARAN

AHLAT AĞACI

Eşin dostun yaşıyor bak bahçelerde
Sen çıplak bir doruğun üzerindesin
Tam rüzgârın engini sardığı yerde

Yekpare bir mavilik üstünden akar
Altında köklerini sıkın toprak var
Dertleşir durursun gölgenle

Bazan öyle yakın geçer ki kayan yıldızlar
Halini soruverecekler sanırsın
Dağılır üstündeki yeşil sükût
Ümitle kımıldanırsın

Bakma sana bir ad verdiklerine
Yerle gök arasında bir karaltısın
Ve bütün dünya seni unutmuş
Sanki kim bilecek yaşadığını
Gelmese dallarına birkaç fakir kuş

Ne de dolmaz çilen varmış
İlk defa kırağı yaktı canını
Aşkî sonra bulutların
Rüzgârın cilvesi değil miydi
Döken yapraklarını

Durmuşsun kırların bir ucuna
Ah senin halin köylü hali
Yaşarsın kıraç toprakta
Servi-simin misali

Mithatpaşa Cad. 62/21 Yenişehir / ANKARA
Tel&Faks: 0312 425 24 68

Yayının Adı
Yayının Türü
Yayın Şekli
Yayın Sahibi
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Yayın İdare Adresi
E-Mail
Hazırlık
Baskı

Köy Enstitüleri
Yaygın Süreli Yayın
3 Aylık - Türkçe
Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Adına ERDAL ATICI
ALİ KINACI
Mithatpaşa Cad. 62-21 YENİŞEHİR / ANKARA
kevakfi@gmail.com
Merdiven Reklam Tanıtım / merdivenreklamtanitim@gmail.com
Merdiven Reklam Tanıtım / 0312 232 30 88